

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (osmého senátu)

23. května 2019*

„Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Trh recyklace kyselino-olověných automobilových baterií – Rozhodnutí konstatující porušení článku 101 SFEU – Koordinace kupních cen – Pokuty – Bod 26 oznámení o spolupráci z roku 2006 – Bod 37 pokynů pro výpočet pokut – Pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci“

Ve věci T-222/17,

Recylex SA, se sídlem v Paříži (Francie),

Fonderie et Manufacture de Métaux SA, se sídlem v Bruselu (Belgie),

Harz-Metall GmbH, se sídlem v Goslaru (Německo),

zastoupené M. Wellingerem, S. Reinart a K. Bongs, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené I. Rogalskim, J. Szczodrowskim a F. van Schaik, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je žaloba na základě článku 263 SFEU směřující ke snížení pokuty uložené žalobkyním v rozhodnutí Komise C(2017) 900 final ze dne 8. února 2017 v řízení podle článku 101 SFEU (věc AT.40018 – Recyklace automobilových baterií),

TRIBUNÁL (osmý senát),

ve složení A. M. Collins (zpravodaj), předseda, M. Kančeva a R. Barents, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: N. Schall, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 15. listopadu 2018,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek¹

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Společnosti Recylex SA, Fonderie et Manufacture de Métaux SA a Harz-Metall GmbH (dále jen, společně, „žalobkyně“ či „Recylex“) mají sídla ve Francii, v Belgii a v Německu a jsou činné ve výrobě recyklovaného olova a dalších produktů (polypropylenu, zinku a zvláštních kovů).
- 2 Rozhodnutím C(2017) 900 final ze dne 8. února 2017 v řízení podle článku 101 SFEU (věc AT.40018 – Recyklace automobilových baterií) (dále jen „napadené rozhodnutí“) Evropská komise konstatovala porušení článku 101 SFEU v odvětví nákupu vyřazených kyselino-olověných automobilových baterií používaných k výrobě recyklovaného olova. Toto protiprávní jednání, kterého se účastnily čtyři podniky či skupiny podniků, tedy zaprvé Campine NV a Campine Recycling NV (dále jen, společně, „Campine“), zadruhé Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH a Société de traitement chimique des métaux SAS (dále jen, společně, „Eco-Bat“), zatřetí Johnson Controls, Inc., Johnson Controls Tolling GmbH & Co. KG a Johnson Controls Recycling GmbH (dále jen, společně, „JCI“) a začtvrté Recylex, bylo spácháno v období od 23. září 2009 do 26. září 2012 (body 1 a 2 odůvodnění a čl. 1 odst. 1 napadeného rozhodnutí).
- 3 Podle Komise dotčené protiprávní jednání, které představuje jediné a trvalé protiprávní jednání, mělo formu dohod nebo jednání ve vzájemné shodě na území Belgie, Německa, Francie a Nizozemska. Spočívalo, pokud jde o čtyři podniky či skupiny podniků uvedené v bodě 2 výše, v koordinaci jejich jednání v oblasti nákupních cen vyřazených kyselino-olověných automobilových baterií používaných k výrobě recyklovaného olova (body 1 a 2 odůvodnění a čl. 1 odst. 1 napadeného rozhodnutí).

Správní řízení týkající se napadeného rozhodnutí

- 4 Správní řízení bylo zahájeno na základě žádosti o ochranu před pokutou na základě oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2006, C 298, s. 17, dále jen „oznámení o spolupráci z roku 2006“), podané dne 22. června 2012 společností JCI. Dne 13. září 2012 poskytla Komise uvedenému podniku podmíněnou ochranu podle bodu 18 uvedeného oznámení (bod 29 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

[omissis]

- 6 Společnosti Eco-Bat a Recylex podaly dne 27. září 2012 a dne 23. října 2012 žádost o ochranu před pokutou, nebo v případě jejímu nevyhovění žádost o snížení pokuty na základě oznámení o spolupráci z roku 2006. Dne 4. prosince 2012 podala Campine žádost o snížení pokuty na základě téhož oznámení (bod 31 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

[omissis]

- 10 Dopisem ze dne 24. června 2015 informovala Komise společnosti Eco-Bat a Recylex o svém předběžném závěru, podle kterého důkazy, které jí poskytly, mají významnou přidanou hodnotu ve smyslu bodů 24 a 25 oznámení o spolupráci z roku 2006, a tudíž o svém záměru snížit částku pokuty, která jim bude uložena. Dopisem z téhož dne Komise rovněž informovala Campine o svém předběžném závěru, podle kterého uvedená společnost nesplnila podmínky pro snížení částky pokuty na základě oznámení o spolupráci z roku 2006 (bod 33 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

[omissis]

¹ – Jsou uvedeny pouze ty body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění považuje Tribunál za účelné.

- 13 Dne 8. února 2017 Komise přijala napadené rozhodnutí, v němž zejména vytýkala společností Recylex účast na protiprávním jednání uvedeném v bodě 3 výše od 23. září 2009 do 26. září 2012 a uložila jim společně a nerozdílně pokutu ve výši 26 739 000 eur.

[omissis]

Právní otázky

[omissis]

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, který vychází z nesprávného uplatnění bodu 26 oznámení o spolupráci z roku 2006, pokud jde o spolupráci ze strany Eco-Bat

- 136 Čtvrtým žalobním důvodem Recylex tvrdí, že Eco-Bat nesplnila povinnost spolupráce ve smyslu bodu 12 písm. a) a c) oznámení o spolupráci z roku 2006, jak vyžaduje bod 24 uvedeného oznámení. Vzhledem k tomu, že k žádosti o snížení částky pokuty, musí podle ní být splněny kumulativní podmínky bodu 12 písm. a) až c) uvedeného oznámení, nemůže být pokuta Eco-Bat snížena. Je tedy třeba konstatovat, že místo druhého podniku, který poskytl důkazy s významnou přidanou hodnotou, je Recylex prvním podnikem, který takové důkazy poskytl. Komise se tudíž dopustila pochybení při uplatnění bodu 26 první odrážky oznámení o spolupráci z roku 2006, když jí pokutu snížila v rozmezí 20 až 30 %, místo rozmezí 30 až 50 %.
- 137 Recylex tvrdí, že Eco-Bat nesplnila povinnost spolupráce v několika aspektech. Zaprvé předtím, než Recylex požádala o ochranu, poskytla Eco-Bat neúplné a zavádějící informace ohledně území dotčených protiprávním jednáním. Eco-Bat totiž tvrdila, že protiprávní jednání se omezilo na Německo, Nizozemsko a příležitostně Belgie. Eco-Bat rovněž odpověděla vyhýbavě na otázky Komise ohledně protiprávního jednání ve vztahu k Francii. Zadruhé Eco-Bat neuvedla plný rozsah účasti svých zástupců na protiprávním jednání, což prokazuje, že neprovedla seriózní rešerše s cílem poskytnout Komisi úplný popis své účasti. Zatřetí Eco-Bat poskytla zavádějící informace ohledně role jednoho ze svých zástupců. Obecněji, odpovědi Eco-Bat na žádosti Komise o informace neprokázaly skutečnou spolupráci.
- 138 V důsledku toho, s ohledem na vyloučení společnosti Eco-Bat, má Recylex za to, že má nárok na maximální snížení ve výši 50 % v rozmezí podle první odrážky bodu 26 oznámení o spolupráci z roku 2006. Ohledně významné přidané hodnoty důkazů, které poskytla, se Recylex v zásadě opírá o tytéž argumenty, které uvádí na podporu prvního a druhého žalobního důvodu.
- 139 Na jednání Recylex potvrdila, že uvedeným žalobním důvodem nezamýšlela připravit Eco-Bat o snížení ve výši 50 %, které jí bylo přiznáno.
- 140 Komise tvrdí, že je mezi účastnicemi řízení nesporné, že Eco-Bat byla dne 27. září 2012 prvním podnikem, který poskytl důkazy s významnou přidanou hodnotou. Recylex byla dne 23. října 2012 druhým podnikem, který takové důkazy poskytl. S ohledem na chronologické pořadí předložení důkazů s významnou přidanou hodnotou, nelze Recylex v žádném případě kvalifikovat jako první podnik, který poskytl důkazy s významnou přidanou hodnotou, ani kdyby Eco-Bat byla vyloučena z jakéhokoli snížení z důvodu nesplnění povinnosti spolupráce v souladu s požadavky bodu 12 oznámení o spolupráci z roku 2006. V důsledku toho jsou bezpředmětné výtky Recylex, které se týkají nesplnění povinnosti spolupráce ze strany Eco-Bat, i její tvrzení ohledně významné přidané hodnoty důkazů, které poskytla.

- 141 Jako první vyvstává otázka, zda v případě, kdy dva podniky poskytly důkazy s významnou přidanou hodnotou, může druhý podnik v pořadí zaujmout první místo, pokud se ukáže, že spolupráce prvního podniku v pořadí nebyla v souladu s požadavky bodu 12 oznámení o spolupráci z roku 2006.
- 142 Úvodem je třeba připomenout, že přijetím oznámení o spolupráci z roku 2006 Komise vyvolala legitimní očekávání, což ostatně uznala v bodě 38 uvedeného oznámení. S ohledem na legitimní očekávání, které z tohoto oznámení mohou vyvodit podniky, které si přejí spolupracovat s Komisí, je tedy Komise povinna dodržovat toto oznámení (viz rozsudek ze dne 29. února 2016, Schenker v. Komise, T-265/12, EU:T:2016:111, bod 361 a citovaná judikatura).
- 143 Dále je třeba připomenout, že vzhledem k tomu, že řízení o shovívavosti je výjimkou z pravidla, podle kterého musí být podniku uložena sankce za jakékoliv porušení pravidel práva hospodářské soutěže, musí být pravidla, která s tímto řízením souvisí, vykládána striktně (viz v tomto smyslu a obdobně rozsudek ze dne 27. února 2014, LG Display a LG Display Taiwan v. Komise, T-128/11, EU:T:2014:88, bod 167).
- 144 Ustanovení bodu 26 první odrážky oznámení o spolupráci z roku 2006 stanoví toto:
- „Komise v každém konečném rozhodnutí přijatém na konci správního řízení určí úroveň snížení, na kterou má podnik nárok ve vztahu k pokutě, která by mu byla jinak uložena, a to tímto způsobem. Pro
- první podnik, který poskytl významnou přidanou hodnotu: snížení o 30 – 50 %.
  - druhý podnik, který poskytl významnou přidanou hodnotu: snížení o 20 – 30 %.
  - další podniky, které poskytly významnou přidanou hodnotu: snížení do 20 %.“
- 145 Bod 24 oznámení o spolupráci z roku 2006 stanoví, že pro získání nároku na snížení musí podnik splnit kumulativní podmínky uvedené v bodě 12 písm. a) až c) uvedeného oznámení. Bod 12 uvádí požadavky týkající se povinnosti spolupráce. V podstatě stanoví, že podnik musí zaprvé po celou dobu správního řízení skutečně, plně, průběžně a pohotově spolupracovat, což znamená, že podnik poskytuje přesné, nezavádějící a úplné informace. Zadruhé musí podnik ukončit účast v údajném kartelu a zatřetí nesmí zničit, padělat či zahladit žádné důkazy o údajném kartelu. V projednávané věci žalobkyně nezpochybnují, že Eco-Bat splnila druhou podmínku.
- 146 Bod 30 poslední odstavce oznámení o spolupráci z roku 2006 stanoví, že shledá-li Komise, že podnik nesplnil podmínky uvedené v bodě 12, pak podnik nebude požívat žádného příznivého zacházení podle tohoto oznámení. Tudíž, jak je ostatně mezi účastníky řízení nesporné, požadavek spolupráce ve smyslu bodu 12 uvedeného oznámení představuje základní kritérium pro určení, zda má podnik nárok na úplnou či částečnou ochranu před pokutou nebo na nějaké snížení částky pokuty. Pokud podnik nesplní povinnost spolupráce, nemůže očekávat shovívavost.
- 147 Naproti tomu je třeba konstatovat, že z oznámení o spolupráci z roku 2006 nevyplývá, že nesplnění povinnosti spolupráce ovlivňuje pořadí podání žádostí o ochranu před pokutami.
- 148 Rovněž je třeba konstatovat, že podle ustálené judikatury z logiky oznámení o spolupráci z roku 2002, jakož i oznámení z roku 2006 vyplývá, že jejich cílem je vytvořit uvnitř kartelových dohod ovzduší nejistoty, které má povzbuzovat k oznamování kartelových dohod Komisi. Tato nejistota vyplývá právě ze skutečnosti, že účastníci kartelové dohody vědí, že pouze jednomu z nich bude poskytnuta ochrana před pokutou, když oznámí ostatní účastníky protiprávního jednání a vystaví je tak riziku uložení pokut. V rámci tohoto systému a podle stejné logiky může podnik, který nejrychleji poskytne spolupráci, dosáhnout významnějšího snížení pokuty, která by mu jinak byla uložena, než podniky, které spolupráci poskytly později (viz rozsudky ze dne 16. září 2013, Wabco Europe a další v. Komise,

T-380/10, EU:T:2013:449, bod 147 a citovaná judikatura, a ze dne 16. září 2013, Repsol Lubricantes y Especialidades a další v Komise, T-496/07, nezveřejněný, EU:T:2013:464, bod 334 a citovaná judikatura).

- 149 Chronologické pořadí a rychlost spolupráce nabízené členy kartelu tedy představují základní prvky systému zavedeného oznámením o spolupráci z roku 2006 (rozsudek ze dne 5. října 2011, Transcatab v. Komise, T-39/06, EU:T:2011:562, bod 380; rovněž viz rozsudek ze dne 16. září 2013, Wabco Europe a další v Komise, T-380/10, EU:T:2013:449, bod 148 a citovaná judikatura).
- 150 Z toho plyne, že ani znění oznámení o spolupráci z roku 2006, ani jeho logika nepodporují výklad, podle kterého v případě, kdy dva podniky poskytly důkazy s významnou přidanou hodnotou, může druhý podnik v pořadí zaujmout první místo, pokud se ukáže, že spolupráce prvního podniku v pořadí nebyla v souladu s požadavky bodu 12 oznámení o spolupráci z roku 2006.
- 151 Opačný závěr by mohl vést k hypotetické situaci, v níž by dva podniky dosáhly snížení podle každé z odrážek bodu 26 oznámení o spolupráci z roku 2006. To by mohlo oslabit motivaci jednotlivých podniků, které se účastní protisoutěžní kartelové dohody, spolupracovat co nejrychleji s Komisí, aniž by to však posílilo motivaci spolupracovat s Komisí plně, protože tato motivace ke skutečné spolupráci je již plně chráněna hrozbou uplatnění, ze strany Komise, bodů 24 a 30 oznámení o spolupráci z roku 2006.
- 152 Konečně je třeba rovněž uvést, že Recylex neuvedla ani ve svých vyjádřeních, ani v odpovědi na otázku položenou v rámci organizačních procesních opatření podle článku 89 jednacího řádu relevantní argumenty, které by tento závěr zpochybnil.
- 153 V důsledku toho je třeba konstatovat, že Komise se nedopustila pochybení, když neposkytla Recylex snížení v rozmezí 30 až 50 % podle první odrážky bodu 26 oznámení o spolupráci z roku 2006. I kdyby totiž Eco-Bat nesplnila povinnost plně spolupracovat s Komisí, nic by to nezměnilo na tom, že Recylex byla druhým podnikem, který poskytl důkazy s významnou přidanou hodnotou.
- 154 Z toho plyne, že zbývající argumenty jsou neúčinné a čtvrtý žalobní důvod je třeba zamítnout jako neopodstatněný.

[omissis]

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (osmý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnostem Recylex SA, Fonderie et Manufacture de Métaux SA a Harz-Metall GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

Collins

Kančeva

Barents

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 23. května 2019.

Podpisy.